Чудо са КЕКСИЋЕМ

„Оче на небу, немамо хране за вечеру. Молимо те, помози нам.”

Џулија А. Андерсон

Истинита прича из САД-а.

Ледени ветар је завијао, а снег се ковитлао око колица. Џејн је обавила своје танко ћебе чвршће око рамена. Ноге су јој утрнуле, али је наставила да хода. Били су на путу за Солт Лејк Сити, у Јути.

Џејн и њена породица су сазнали за Цркву Исуса Христа светаца последњих дана у Енглеској. Када је пророк замолио чланове Цркве да дођу у Јуту, њена породица је сачувала сав новац који су имали да би могли да путују. Пловили су преко океана. Сада су путовали ручним колицима преко равнице. Пешачили су неколико месеци, и понестајало им је хране.

Сузе су клизиле низ Џејнине образе. „Тако сам гладна”, рекла је свом старијем брату Томасу. „Мислим да не могу да идем ни један корак даље!”

Томас је одсекао комад лабаве сирове коже са точкова колица. „Ево, жваћи ово”, рекао је он. „Биће у реду.”

„Хвала”, шапнула је Џејн док је жвакала чврсти комад коже.

Убрзо је дошло време да подигну камп за ноћење. Неки од људи су отишли у лов на бизоне. Џејн се надала да ће их наћи. Осећала је како јој је стомак био потпуно празан. Док су чекали, Џејн и њена породица су се окупили око мале ватре, уморни, гладни и било им је хладно.

„Хајде да се помолимо”, рекла је Џејн.

Породица је клекнула заједно, а мајка се помолила. „Оче на небу, немамо хране за вечеру. Молимо те, помози нам.”

Џејн и њена браћа и сестре на кратко су сели у тишини. Затим се мајка усправила.

„Шта се дешава?” упитао је Томас

„Управо сам се сетила нечега.” Мајка је пожурила до ручних колица и отворила породични пртљажник. Затим је извукла малу металну кутију и отворила је. Унутра су била два веома тврда кекса. Остали су од њиховог прекоокеанског пута од пре много месеци.

Џејн је осетила како узбуђење полако расте у њој. *Имали* су храну! „Можемо их изломити на мање делове и поделити међусобно”, рекла је она.

Али када су покушали, кексићи су били сувише тврди да би се чак и преполовили.

„Хајде да пробамо ово”, рекла је мајка.

Ставила је кексиће у котлић и полила их са мало воде. Затим је поклопила и ставила тешки лонац на жеравицу.

Џејн и њена породица су се поново помолили. Помислила је на причу о Исусу Христу у Светом писму, када је нахранио пет хиљада са само неколико векни хлеба и рибе. Знала је да Небески Отац може помоћи и њима.

После неког времена, мајка је полако отворила лонац. Био је испуњен до врха храном! Било је довољно да нахрани целу породицу.

Џејн је чврсто загрлила мајку. „То је чудо!” ●

Џејн Роли

Имала је осам година када је отпутовала у Јуту.

Путовала је са Вилијевом групом са ручним колицима и прешла 2.092 км да би стигла до Солт Лејк Ситија.

Пророк Бригам Јанг је послао спасилачки тим да им помогне.

ИЛУСТРАЦИЈЕ: СИМИНИ БЛОКЕР